

प्र० 17- स नन्दिनीस्तन्यमानीन्दितात्मा स द्वक्सली वत्सहुतावशेषम् ।
पपा वसिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः शुभ्रं यशो मूर्तिमिवातिवृषाः ॥

उत्तरम्- प्रसंगः- प्रस्तुतीडयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्धृतोऽस्ति।

अस्मिन् श्लोके राजा दिलीप प्रति महीष वसिष्ठस्य
उक्ति - प्रशंसितस्य भावः सज्जनप्रियस्य राजा दिलीपः गुरोराज्ञया
वत्सपान होमादिकार्ययोरनन्तरमवशिष्टं नन्दिनीदुग्धं स भुञ्जवर्षं
साकारं यश इव अतिप्रेम्ना पीतवान्।

व्याख्याः- आनीन्दितात्मा = अगोहितस्वभावः, स द्वक्सली = सज्जननुरागवान्,
वसिष्ठेन = गुरुणा, कृताभ्यनुज्ञः = दत्तानुमितः, सः = राजा दिलीपः,
वत्सहुतावशेषं = वत्सपानयज्ञादुत्थवसिष्ठम्, नन्दिनीस्तन्यं = नन्दिनीप्रियः
मूर्ति = मूर्तिमान्, शुभ्रं = शुक्लम्, यश इव = कीर्तिमिव, अतिवृषाः =
उत्कृष्टतः सन्, पपा = पीतवान्।

Renu Devi

11/10/20

राधाउमाकान्त सिंह महीष सुखसेना, पूर्णिया ।

शास्त्री- II खण्ड

साहित्यम्

त्रयोदशसर्गः रघुवंशमहाकाव्यम्

classmate

Date _____

Page _____

प्र० (1) - इक्ष्वाकुवंशगुरवे प्रणतः प्रणम्य स भ्रातरं भरतमर्घ्यपरिग्रहन्ते ।
पर्यस्युरस्वगतं मूर्ध्नि चोपजघ्नी तद्यत्नकल्पपोढपितृराज्यमहाभिषेके ।
उत्तरम्- प्रसंगाः - परतुणोडर्मश्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य रघुवंश
महाकाव्यस्य त्रयोदशसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

आरि-मन् श्लोके भगवान् श्रीरामः गुरु वसिष्ठम्

प्रणम्य कृत्वा कथयति -

पवित्रात्मा श्रीरामः कुलशुभं वसिष्ठमुनिं प्रथमं प्रणम्य

भरतौपहतमर्घ्यादिकं स्वीकृत्यै प्रेम्णा भरतं समालिङ्ग्य च

निजानुरागत्य कतजनकराज्याभिषेके भरतशिरसि आप्रातवानिति भावः ।

व्याख्याः - प्रथमः = बाह्याभ्यन्तरपवित्रः । सः = रामः । इक्ष्वाकुवंशगुरवे =

इक्ष्वाकुकुलाचार्याय वसिष्ठाय । प्रणम्य = नेमस्कृत्य । अर्घ्यपरिग्रहन्ते

अर्घ्यस्वीकारावसाने । ग्रहणानन्तरम् । पर्यस्युः = उद्गतानन्दवाप्यः

सन् । भ्रातरम् = अनुजम् । भरतम् = कैकेयीतनुजम् । अस्वगतः = आ-

लिङ्गितवान् । तद्यत्नकल्पपोढपितृराज्यमहाभिषेके = रामभक्ति-

परिहृतजनकराज्यविशिष्टाभिषेचने । मूर्ध्नि = भरतशिरसि ।

उपजघ्नी = आप्रातवान् ।

Renu Devi

11/10/20

राधा उमाकान्त सिंह महाविद्यालय सुरवसेना,
दुर्गिमा ।

शास्त्री-स्वरूप साहित्यम्

classmate

Date

Page

सप्तमोऽङ्कः अभिज्ञान शाकुन्तलम्

प्रब (1) - महत्स्तेजसो बीजं बालौर्घ्यं प्रतिभाति मे ।
स्फुलिङ्गावस्थया वह्निरप्यापैक्ष इव स्थितः ॥

उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतौर्घ्यं श्लोक महा कवि कालिदास प्रणीतस्य अभि-
ज्ञान शाकुन्तलम् नाट्यशास्त्रस्य सप्तमोऽङ्कात् ३३ -

द्यूतौडरित्ना अस्मिन् श्लोके राजा दुष्यन्तः आत्मानं भीषन्
तपस्विनीमप्यप्रदर्शनेनावहेत्वा नां केसरिकिशोरेण क्रीडन्तं
बालकं वीक्ष्य तस्य स्वाभाविकी लोजस्विता निश्चिन्वन्

उपाख्याने राजा दुष्यन्तः कथयति - महत् = प्रबलस्य, तेजसः = प्रतापस्य

बीजं = निदानम् यथा बीजमङ्कुरादिक्रमेण महावरुर्भवति

तथा महातेजा भविष्यन्, अयं = पुरोवती सिंहशिशुमा -

कर्षयन् बालः स्फुलिङ्गावस्थया स्फुलिङ्गस्य = अग्निक्वाप्त

अग्निक्वाप्तस्य अवस्था = रूपं तथा स्फुलिङ्गावस्थया = अग्नि -

क्वाप्तवस्थया अप्यापैक्षः एषान् = इन्धनानि अपैक्षते इत्येषा -

पैक्षः = काष्ठापैक्षः स्थितः वह्निः = अनल इव = यथा मे = मम

प्रतिभाति = प्रकाशते ।

अणुरर्षनेः स्फुलिङ्गः काष्ठसंयोगाद् यथा प्रबुद्धो महत्

तेजसे सम्पद्यते तथैवार्थं बालः अनल्पस्य महापुरुषतेजसो

बीजमिव समयापैक्षो वद्विष्णुर्भिद्यते । अनप्रीपमानुप्राप्तौ

अलङ्कारौ चन्द्रश्चानुपटुपु ।

Renu Deyi

11/10/20

राधा उमाकान्त सं० महावि० सुरवसेना,
पुणिया ।

प्र० (1) - राशाम वृष्ट्याऽपि विना देवाग्निरासीद्विशेषा फलपुष्पवृद्धिः ।
ऊर्णं न सत्वेष्वप्यिकी बजाप्ये तस्मिन् वने गौप्तारि गाहमाने ॥

उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य

रघुवंशमहाकाव्यस्य द्वितीयसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

तस्मिन् श्लोके यमात्मनो राज्ञो दिल्लीपस्य तस्मिन्

वने प्रवेशमात्रेण वृष्टिं विनापि वनाग्निशान्तौ जात, फलेषु

पुष्पेषु च वीशिष्यमभवत्, किञ्च जीवो जीवस्य भक्षणम्

इत्यनुस्मरं वन्यपशुषु परस्परं प्रबलः प्राणी दुर्बलं न पीडितवान् ।

व्याख्याः - गौप्तारि = रक्षके, तस्मिन् = राज्ञि दिल्लीपे, वने = विपिनम्,

गाहमाने = प्रविशति सति, वृष्ट्या विनापि = वर्षणमन्तरापि,

स्वयमेव देवाग्निः = वनानलः, राशाम = शान्तः, फलपुष्प-

वृद्धिः = फलपुष्पसमृद्धिः, विशेषा = अतिशयिता, आसीत् =

बभूव, किञ्च सत्वेषु = जन्तुषु मध्ये, अप्यिकः = प्रबली बल-

वान् वा सिंहदि, ऊर्णं = दुर्बलं मृगादिकम्, न बजाप्ये = नैव पीडयामास

Renu-Devi

11/10/20

राधा उभाकान्त संमहाकिं सुरवसेना पूर्णिया